

Tafelgebed 'Geprezen de dag'

P27

Tekst: Adri Bosch

Muziek: Servaas Bellemakers

(♩ = ± 44)

Zang

TB: Ge -

pre-zen de dag, ge - pre-zen het licht, dag vrien-de-lijk licht om ons heen: _____

SA:

licht op het gol-ven-de wa-ter en zee van licht op de aar - de,

SATB:

rit. poco, cresc.
(8) zon-licht door bo-men van ve-ler-lei soort, licht o-ver de we-melen-de le-ven-de we - zens,

ST:

a.t.
(8) AB: zon-o-ver-go-ten de man en de vrouw, licht o-ver de stad en het land van de mens

allarg. (♩ = ± 80)

a.t.
(8) Vg: Ge - ze-gend Gij die zegt: er zij licht. Ge - ze-gend de mens die het licht niet dooft.

Refrein (eerste en laatste keer tweemaal)

(♩ = ± 88)

Allen:

Dit is de dag, ___ dit is het uur, we krij-gen ge-luk als nooit te-vo - ren:

S

A

Dit is de dag, ___ dit is het uur ___ als nooit te-vo - ren:

T

(8)

Dit is de dag, ___ dit is het uur ___ als nooit te-vo - ren:

B

Dit is de dag, ___ dit is het uur we krij-gen ge-luk als nooit te-vo - ren:

(Herhaling eerste en laatste keer!)

1. | 2.

licht voor ons uit, een waai-er van vuur. Dit is de dag, dit is het uur. — uur. —

licht als een waai-er van vuur. — Dit is de dag, dit is het uur. — uur. —

licht voor ons uit, een waai-er van vuur. — Dit is de dag, dit is het uur. — uur. —

licht voor ons uit, een waai-er van vuur. Dit is de dag, dit is het uur. uur.

senza mis. Rustig spreektempo (♩ = ± 84)

Vg.: Maar het dui-ter neemt het licht niet aan. Die de-ze we-reld re-ge-ren-met
ij-zer-en vuist of flu-we-len hand-schoen — zij la-ten men-sen do-len in de nacht.

Schola:

Te-gen het dui-ter in zeg-gen wij: dat ster-ven de mach-ten van de-ze we-reld;
en dat er rich-ting komt. K: Weg uit de sleur, de waan van het mo-ment.

cresc.

Weg uit het on-recht dat als een waas de aar-de be-dekt, weg uit mar-te-ling,
knech-ting en dood. Dat wij op-staan en het don-ker ver-la-ten.

Vg.: Ge - ze-gend Gij die zegt: er zij licht. Ge - ze-gend men-sen het licht ach-ter-na. — R.

Vg.: Toen het duis-ter het licht op-nieuw o-ver-man-de, toen wij ge-bro-ken wa-ren, ge-knakt als riet,

ver-scheen er een mens: zacht-moe-dig, Lam van God. Sch: Toen sprak een stem tot ons: "Dit is mijn

Zoon, de Wel - be - min - de". K: We ke - ken on - ze o - gen uit. En we za - gen een

Men-sen-zoon, een men - sen - vriend die het ge - knak - te riet niet brak.

Vg.: Hij zei: "Licht, dat zijn júl-lie. Laat het stralen, laat je zien". Wij vroe-gen naar zijn wa-re naam,

Sch: maar Hij ver-bood ons daar-o-ver te spre-ken voor-dat Hij uit de do-den was op-ge-staan.

Wij gin-gen zijn rich-ting uit, K: wij volg-den zijn spoor en zie: blin - den za - gen, do-ven hoor-den,

do - den ston - den op, en aan ar - men werd de blij - de bood-schap ver - kon - digd.

Vg.: Ge - ze-gend Gij die zegt: er zij licht. Ge - ze-gend de mens die het licht niet dooft.

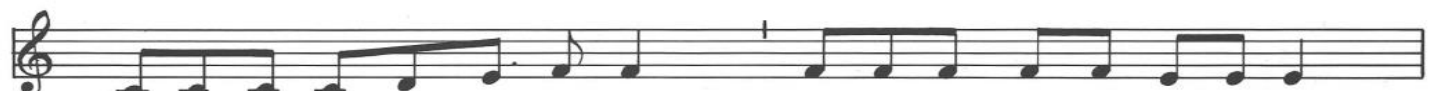

Vg: Blij - de bood-schap, goed nieuws: geen an-der nieuws dan kind zijn van God, licht van licht.

Zo le-ven, al doen-de, dienst-baar van dag tot dag. Sch: Wij heb-ben zijn da-denge-zien:

on-ver-ge-te-lijk een-vou-dig, weer-ga - loos ge-woon. *rit. poco* Wij ge - den-ken zijn le - ven, zijn dood.

Vg: Wij ne - men zo - als Hij brood in on - ze han - den. *a. t.* Hij brak het en zei:

"Dit is mijn li-chaam voor jul - lie, doe dit, tot mijn ge - dach - te - nis".

Zo ook na de maal-tijd de be-ker, met de woor-den: "De - ze be - ker is het nieu-we ver -

rit. poco bond in mijn bloed. Doe dit, el - ke keer dat jul-lie hem drinken, tot mijn ge-dach-te-nis".

allarg. K: Ge - ze-gend de mens die het licht niet dooft. *a. t.* Ge - ze-gend men-sen het licht ach-ter-na. — R.

Vg: Hij is ge-dood aan het kruis: don-ker de aar-de, van-af het zes-de uur, dui-ster-nis o-ver het

he-le land tot aan het ne-gen-de uur toe. Sch: Maar vroeg in de mor-gen, op de eer-ste dag, licht-te het

le - ven aan. Zie: de steen voor zijn graf was weg-ge-rolld, het graf was leeg. **K:** Hij die ge-noemd werd:

Lam van God, wel - be - min-de Men-sen-zoon, men-sen-vriend, — wij noe - men Hem he - den:

rit. poco, cresc. — — — —

Je - zus Chris-tus, Zoon van God.

a. t. (♩ = ± 44)

SATB: Wij
(ev. + Allen)

zeg-gen het voort, wij spre-ken het uit: wij e - ren het Lam, een an - der e - ren wij

niet, zijn naam op ons voor-hoofd, geen woord meer o-ver de dood. ————— Er

zal geen nacht meer zijn, — wij hoe-ven geen licht meer van lamp_ of zon, — want

rit. poco

God de Heer zal o-ver ons lich-ten, voor eens en voor-goed. —————

a. t. *decresc.* — — — —

Vg.: Ge - ze - gend Gij die zegt: er zij licht. (+Sch. :) Ge - ze - gend de mens die het

allarg.

licht niet dooft. **(AB)** Ge - ze - gend men - sen het licht ach-ter - na. —

+ K (ST) *a. t.*

R 2x

